

signal til borgerne i Europa, at EU er mere interesseret i, at arbejderne konkurrerer, end de er i at højne levestandarden for alle familier.«

En række faglige tillidsfolk i Danmark er jo enige med Poul Nyrup Rasmussen. De har lavet en stor underskriftsindsamling, og de havde en stor faglig konference i går, hvorfra de sendte en udtalelse, hvori de kræver, at vi sikrer konfliktretten i Danmark.

Jeg har lige været til konference med nordiske og baltiske arbejdsmarkedsudvalg, hvor der var en klar bekymring i de nordiske og de baltiske lande fra de arbejdsmarkedsordførere, der var til stede, for, at de her domme kan føre til social dumping. Man ser med stor alvor på disse domme. Hvad er det, der gør, at regeringen og flertallet af partier i Folketinget ikke tør afvente udrædningsarbejdet, ikke tør se, om det er nødvendigt for os at få en juridisk bindende erklæring, sådan som flere eksperter vurderer at det er – en juridisk bindende erklæring, der sikrer konfliktretten, som sikrer, at vi kan kræve ordentlige løn- og arbejdsvilkår i Danmark, at vi kan sikre, at konkurrence er på lige vilkår, og at vi kan sikre, at der ikke sker social dumping?

Hvad er argumentet for, at Lissabontraktaten skal hastes sådan igennem? Hvad er argumentet for, at vi ikke kan vente til november, nøjagtig ligesom Sverige gør? Hvis man virkelig mener, vi skal have lige vilkår og ikke skal have social dumping, hvis man virkelig mener alle de pæne ord, man har sagt om konfliktretten, hvis regeringen virkelig mener, at den er selve det grundlæggende element i den danske samfundsmodel, så må man da handle.

Når man har et grundlæggende element i et hus – et fundament – og der så kører nogen ind i det med en gravko, er det altså ikke nok at stille sig op med lidt små hæfteplastre og lave et udvalgsarbejde om, hvor man skal sætte de der hæfteplastre på huset, der er ved at styrte sammen; så er det nødvendigt, at man straks går i gang med noget afstivning, at man finder ud af, hvordan man laver afstivningen, så huset kan blive stående.

Hvad er det, der gør, at flertallet af partier her kun vil nøjes med de små hæfteplastre og ikke vil sikre, at huset kan blive stående, ikke vil sikre, at vi har konfliktretten, og at vi har retten til at kræve ordentlige løn- og arbejdsvilkår?

Til afslutning skal jeg på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget mener, at konfliktretten er et afgørende element i det danske samfund og vil derfor ikke godkende Lissabontraktaten, før der er afgivet en juridisk bindende erklæring, der sikrer konfliktretten og sikrer, at vi har ret til at kræve overenskomstsmæssige løn- og arbejdsvilkår ved offentlige arbejder, uanset de seneste domme fra EF-Domstolen.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 39).

Kl. 13:39

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget mener, at konfliktretten er et afgørende element i det danske samfund, og vil derfor ikke godkende Lissabontraktaten, før der er afgivet en juridisk bindende erklæring, der sikrer konfliktretten og sikrer, at vi har ret til at kræve overenskomstsmæssige løn- og arbejdsvilkår ved offentlige arbejder, uanset de seneste domme fra EF-Domstolen.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 39).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ønske om korte bemærkninger, og den første er fra hr. Svend Auken.

Kl. 13:40

Svend Auken (S):

Jeg er enig med fru Line Barfod i, at det er en uheldig dom eller rettere sagt tre uheldige domme, vi har fået fra Domstolen, men ligefrem at tale om, at hele bygningen er ved at styrte sammen, er måske alligevel at gå meget, meget langt. Når der så rejser sig spørgsmålet om, hvad vi kan gøre ved det – ud over udvalgsarbejde, tilpasning osv. – nævner fru Line Barfod en »juridisk bindende erklæring«. Der er to måder, man kan løse det på.

Den ene måde er en egentlig protokol i tilslutning til Lissabontraktaten, og fru Barfod ved, at det simpelt hen ikke lader sig gøre. Der er en række lande, der allerede har stemt på et andet grundlag, så det ville være hamrende udemokratisk.

Den anden måde er at ændre udstationsdirektivet. Ville fru Line Barfod mene, at det var demokratisk forsvarligt, at man med en erklæring ændrede en tekst, som er vedtaget ved en demokratisk lovgivningsprocedure i EU? Kan topmødeerklæringen bare tilsidesætte hele det store demokratiske apparat? Ville det ikke i